

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

16 päivänä marraskuuta 2023*

Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2001/23/EY – 1 artiklan 1 kohta –
Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan
osan luovutuksen yhteydessä – Notaaritoimiston luovutus – Työntekijöiden irtisanomisen
toteaminen pätemättömäksi tai perusteettomaksi – Palvelusajan määrittäminen korvausta
laskettaessa – Kyseisen direktiivin sovellettavuus – Edellytykset

Yhdistetyissä asioissa C-583/21–C-586/21,

joissa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvista ennakkoratkaisupyyntöistä, jotka Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (työ- ja sosiaaliasioiden tuomioistuin nro 1, Madrid, Espanja) on esittänyt 30.7.2021 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet unionin tuomioistuimeen 20.9.2021, saadakseen ennakkoratkaisun asioissa

NC (C-583/21),

JD (C-584/21),

TA (C-585/21) ja

FZ (C-586/21)

vastaan

BA,

DA,

DV ja

CG,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Lycourgos sekä tuomarit O. Spineanu-Matei, J.-C. Bonichot, S. Rodin (esittelevä tuomari) ja L. S. Rossi,

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

kirjaaja: hallintovirkamies L. Carrasco Marco,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.11.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- DA, CG, DV ja BA, edustajanaan C. Martínez Cebrián, abogado,
- NC, JD, TA ja FZ, edustajinaan F. Mancera Martínez ja S. L. Moya Mata, abogados,
- Espanjan hallitus, asiamiehinään A. Gavela Llopis ja J. Rodríguez de la Rúa Puig,
- Saksan hallitus, asiamiehinään J. Möller ja M. Hellmann,
- Euroopan komissio, asiamiehinään B.-R. Killmann ja S. Pardo Quintillán,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.5.2023 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyynnöt koskevat työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY (EYVL 2001, L 82, s. 16) 1 artiklan 1 kohdan tulkintaa.
- 2 Nämä pyynnot on esitetty asioissa, joissa asianosaisina ovat yhtäältä NC, JD, TA ja FZ (jäljempänä yhteisesti NC ym.) ja toisaalta notaarit BA, DA, DV ja CG ja jotka koskevat kyseisten notaarien peräkkäisiin palvelussuhteisiin ottamien työntekijöiden irtisanomisen toteamista pätemättömäksi tai perusteettomaksi.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2001/23

- 3 Direktiivin 2001/23 kolmannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”On tarpeen huolehtia työntekijöiden suojasta sen varmistamiseksi, että heidän oikeutensa turvataan, kun työnantaja vaihtuu.”

4 Direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

- a) Tätä direktiiviä sovelletaan yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovuttamiseen toiselle työnantajalle sopimukseen perustuvan luovutuksen taikka sulautumisen kautta.
- b) Jollei a alakohdasta ja tämän artiklan jäljempänä olevista säännöksistä muuta johdu, tässä direktiivissä tarkoitettuna luovutuksena pidetään oman identiteettinsä säilyttävän taloudellisen yksikön luovuttamista, jolla tarkoitetaan pää- ja sivutoimisen taloudellisen toiminnan harjoittamiseksi järjestettyä resurssikokonaisuutta.
- c) Tätä direktiiviä sovelletaan taloudellista toimintaa harjoittaviin julkisiin tai yksityisiin yrityksiin riippumatta siitä, tavoittelevatko ne voittoa. Tässä direktiivissä tarkoitettuna luovuttamisena ei pidetä hallintoviranomaisten uudelleenorganisointia eikä hallinnollisten tehtävien siirtoa hallintoviranomaiselta toiselle.”

5 Kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Ne luovuttajan oikeudet ja velvoitteet, jotka johtuvat luovutuksen tapahtuessa voimassa olleesta työsopimuksesta tai työsuhteesta, siirtyvät tällaisen luovutuksen seurauksena luovutuksensaajalle.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että luovuttaja ja luovutuksensaaja ovat luovutuspäivän jälkeen yhdessä vastuussa luovutuspäivänä voimassa olleesta työsopimuksesta tai työsuhteesta johtuvista velvoitteista, jotka ovat syntyneet ennen luovutuspäivää.”

6 Mainitun direktiivin 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutus ei sellaisenaan ole peruste, jota luovuttaja tai luovutuksensaaja voi käyttää irtisanomiseen. Tämä säännös ei estä irtisanomisia työvoiman muutoksiin johtavista taloudellisista, teknisistä tai organisatorisista syistä.

--

2. Jos työsopimus tai työsuhde päätetään sen vuoksi, että luovutuksesta seuraa olennainen työehtojen muutos työntekijän vahingoksi, työnantajan katsotaan olevan vastuussa työsopimuksen tai työsuhteen päättämisestä.”

Asetus (EU) N:o 650/2012

7 Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 650/2012 (EUVL 2012, L 201, s. 107) 3 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa ’tuomioistuimella’ tarkoitetaan oikeusviranomaisia ja kaikkia muita viranomaisia ja oikeusalan ammattilaisia, jotka ovat toimivaltaisia perintöasioissa ja hoitavat oikeudellisia tehtäviä tai jotka toimivat oikeusviranomaisen antaman valtuutuksen nojalla tai oikeusviranomaisen valvonnassa, edellyttäen että nämä muut viranomaiset ja oikeusalan

ammattilaiset pystyvät antamaan takeita puolueettomuudestaan ja asianosaisten oikeudesta tulla kuulluksi ja että niiden toimintajäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti tekemät päätökset täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) päätökseen voi hakea muutosta tai pyytää sen uudelleen tarkastelua oikeusviranomaisessa, ja
- b) päätöksellä on sama oikeusvoima ja vaikutus kuin samaa asiaa koskevalla oikeusviranomaisen päätöksellä.

– –”

8 Kyseisen asetuksen 62 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tällä asetuksella otetaan käyttöön eurooppalainen perintötodistus, jäljempänä ’todistus’, joka annetaan käytettäväksi toisessa jäsenvaltiossa ja jolla on 69 artiklassa luetellut oikeusvaikutukset.

2. Todistuksen käyttö ei ole pakollista.

3. Todistus ei korvaa jäsenvaltioissa vastaaviin tarkoituksiin käytettyjä kansallisia asiakirjoja. Toisessa jäsenvaltiossa käytettäväksi annetulla todistuksella on kuitenkin 69 artiklassa luetellut oikeusvaikutukset myös siinä jäsenvaltiossa, jonka viranomaiset ovat sen antaneet tämän luvun mukaisesti.”

9 Mainitun asetuksen 64 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Todistus annetaan siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimilla on toimivalta 4, 7, 10 tai 11 artiklan nojalla. Todistuksen antava viranomainen on

- a) jokin 3 artiklan 2 kohdassa määritelty tuomioistuin; tai
- b) muu perintöasioiden käsittelemiseen kansallisen lain mukaisesti toimivaltainen viranomainen.”

10 Saman asetuksen 67 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Todistuksen antavan viranomaisen on annettava todistus viipymättä tässä luvussa säädetyn menettelyn mukaisesti, kun todistettavat seikat on vahvistettu perimyksen sovellettavan tai muun tiettyihin seikkoihin sovellettavan lain mukaisesti. – –

Todistuksen antava viranomainen ei saa antaa todistusta etenkään, jos:

- a) todistettavat seikat on riitautettu, tai
- b) todistus ei olisi sopuosinnussa sellaisen päätöksen kanssa, joka koskee samoja seikkoja.”

Espanjan oikeus

- 11 Notaareista 28.5.1862 annetun lain (Ley del Notariado de 28 de mayo de 1862) (Gaceta de Madrid nro 149, 29.5.1862, s. 1) 1 §:ssä määritellään notaarin olevan ”valtion virkamies, jolla on valtuudet vahvistaa lakeja noudattaen sopimukset ja muut viralliset asiakirjat, jotka eivät ole oikeudenkäyntiasiakirjoja”, ja lisätään, että ”kaikki tällaiset virkamiehet kuuluvat kuningaskunnan alueella samaan luokkaan”.
- 12 Notaarien on kuuluttava itsenäisten ammatinharjoittajien erityiseen sosiaaliturvajärjestelmään (Régimen Especial de la Seguridad Social de los Trabajadores por Cuenta Propia o Autónomos, jäljempänä RETA), ja he ovat samanaikaisesti valtion virkamiehiä ja palveluksessaan olevien niiden henkilöiden työnantajia, jotka he vapaaehtoisesti ottavat palvelukseensa työsopimuksilla, joihin sovelletaan yleistä työoikeutta kokonaisuudessaan ja unionin työoikeutta kokonaisuudessaan.
- 13 Työntekijöihin sovellettavista säännöistä annetun lain konsolidoidun tekstin hyväksymisestä 23.10.2015 annetun kuninkaan asetuksen 2/2015 (Real Decreto Legislativo 2/2015, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores; BOE nro 255, 24.10.2015, s. 100224; jäljempänä asetus 2/2015) yleisten sääntöjen mukaan notaarit neuvottelevat työehtosopimuksista vuoteen 2010 asti paikallisella tasolla ja sen jälkeen valtakunnallisella tasolla.
- 14 Asetuksen 2/2015 44 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Yrityksen, työpaikan tai itsenäisen tuotantoyksikön luovutus ei sellaisenaan pääty työsuhdetta; aikaisemman työnantajan työsopimukseen ja sosiaaliturvaan perustuvat oikeudet ja velvoitteet siirtyvät uudelle työnantajalle, mukaan lukien eläkkeisiin liittyvät sitoumukset, sovellettavissa erityisissä säännöksissä säädetyin edellytyksin, ja yleisesti kaikki sellaiset täydentävää sosiaaliturvaa koskevat velvoitteet, joihin luovuttaja on sitoutunut.

2. Tämän pykälän mukaisesta yritysseuraannosta on kyse silloin, kun luovutus kohdistuu sellaiseen oman identiteettinsä säilyttävään taloudelliseen yksikköön, jolla tarkoitetaan pää- ja sivutoimisen taloudellisen toiminnan harjoittamiseksi järjestettyä resurssikokonaisuutta.”

Pääasiat ja ennakkoratkaisukysymykset

- 15 NC ym. työskentelivät Madridissa (Espanja) sijaitsevassa notaaritoimistossa useiden siinä toistensa seuraajina toimineiden notaarien palveluksessa. Mainitun notaaritoimiston haltijana 31.1.2015 lähtien toiminut notaari DV tarjosi 30.9.2019 NC ym:ille joko mahdollisuutta työskennellä hänen palveluksessaan hänen uudessa toimistossaan toisessa kaupungissa tai heidän työsopimustensa irtisanomisesta. NC ym. valitsivat jälkimmäisen vaihtoehdon ja saivat korvauksen irtisanomisesta pakottavan syyn vuoksi taloudellisin perustein.
- 16 BA nimitettiin 20.1.2020 saman notaaritoimiston haltijana toimivaksi notaariksi. Hän otti palvelukseensa notaaritoimiston edellisenä haltijana olleen notaarin palveluksessa olleet työntekijät sekä otti haltuunsa samat aineelliset puitteet ja jatkoi notaaritoimen harjoittamista samassa työpaikassa, jossa säilytetään kansallisessa lainsäädännössä julkisten asiakirjojen kokonaisuudeksi määritellyt arkistot sekä tähän kokonaisuuteen vuosittain lisätyt muut asiakirjat. BA ja NC ym. tekivät 11.2.2020 työsopimukset, joiden koeaika oli kuusi kuukautta.

- 17 Ministerio de Justician (oikeusministeriö, Espanja) Dirección General de Seguridad Jurídica y Fe Pública (oikeusturvan ja yleisen järjestyksen pääosasto, Espanja) teki 15.3.2020 covid-19-pandemian vuoksi päätöksen, jossa määrättiin, että vain kiireelliset toimenpiteet suoritettaisiin, että notaaritoimistoissa otettaisiin käyttöön viranomaisten suosittelemat fyysistä etäisyyttä koskevat toimenpiteet ja että työntekijät työskentelisivät vuorotellen. Seuraavana päivänä NC, TA ja JD menivät notaaritoimistoon pyytääkseen BA:ta soveltamaan edellä mainittuja toimenpiteitä. BA kieltäytyi ja lähetti samana päivänä NC:lle, TA:lle ja JD:lle ja 2.4.2020 FZ:lle irtisanomiskirjeet, joissa hän ilmoitti heille, etteivät he olleet suorittaneet koeaikaansa hyväksytysti.
- 18 NC ym. nostivat ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa Juzgado de lo Social n° 1 de Madridissa (työ- ja sosiaaliasioiden tuomioistuin, Madrid, Espanja) kanteen, jossa vaaditaan toteamaan, että heidän irtisanomisensa on pätemätön tai ainakin perusteeton ja että heidän palvelussuhteensa kestoaika lasketaan siitä päivästä, jona he olivat aloittaneet työskentelyn sen notaarin palveluksessa, joka oli ennen BA:ta toiminut notaarina samoissa toimitiloissa kuin BA. BA vastusti heidän vaatimuksiaan katsoen, että heidän palvelusaikansa on todettava alkaneen 11.2.2020, jolloin hänen ja NC ym:iden väliset sopimukset tehtiin.
- 19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että NC ym. työskentelivät keskeytyksettä pääasian vastaajien, jotka oli toinen toisensa jälkeen nimitetty notaariksi samassa Madridissa sijaitsevassa toimipaikassa, palveluksessa heidän vuonna 2020 tapahtuneeseen irtisanomiseensa asti.
- 20 Espanjassa notaarit ovat julkisia virkamiehiä, jotka pääsevät tähän virkaan läpäistyään oikeusministeriön oikeusturvan ja yleisen järjestyksen pääosaston säännöllisin väliajoin järjestämän valtakunnallisen kilpailun. Tähän kilpailuun sovelletaan erityisiä yleisiä sääntöjä, ja viimeinen tiedossa oleva kilpailuilmotus oli tarkoitettu kattamaan virat, jotka olivat avoinna eläkkeelle jäämisen, siirron, loman tai kuoleman vuoksi tai sen vuoksi, ettei virkoja ollut saatu täytetyiksi edellisen kilpailun perusteella.
- 21 Kun notaari lopettaa toimintansa siirron tai eläkkeelle siirtymisen vuoksi, hänen seuraajakseen tuleva uusi notaari, joka voi mutta jonka ei tarvitse pysyä samoissa toimitiloissa, on velvollinen säilyttämään edeltäjänsä arkistot 25 vuoden ajan ja antamaan edeltäjänsä vastaanottamista asiakirjoista otteita ja jäljennöksiä niiden henkilöiden pyynnöstä, joita asia koskee, minkä lisäksi on tavanomaista mutta ei pakollista, että viran uusi haltija säilyttää sellaisten henkilöstöresurssien ja aineellisten resurssien kokonaisuuden, jotka on järjestetty notaarin julkisen tehtävän tarkoituksen täyttämiseksi. Henkilöstön asemasta irtisanomisen yhteydessä ei säädetä erityismääräyksissä tai sopimusmääräyksissä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa notaari siirtyy tai hänelle myönnetään virkavapautta henkilökohtaisista syistä.
- 22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa, että Tribunal Supremo (ylin tuomioistuin, Espanja) on todennut 23.7.2010 antamassaan tuomiossa, että notaarin hoitaman julkisen tehtävän oikeudellinen luonne ”ei sulje pois hänen asemaansa työnantajana, koska asetuksessa 2/2015 säädetyt edellytykset täyttyvät, mikä merkitsee sitä, että hänen on täytettävä lainsäädännössä työnantajalle asetetut velvoitteet”, ja täsmentänyt, että ”notaari ei omista henkilöresursseista ja aineellisista resursseista muodostuvaa organisaatiota niin, että kun toimisto, jossa hän on hoitanut julkista tehtäväänsä, luovutetaan, tapahtuisi yritysseuraanto, sillä notaarin toistuvista nimityksistä ja siirroista päättää valtio, eikä myöskään notaarista tule tiettyyn notaaritoimistoon nimittämisen seurauksena notaaritoimistosta muodostuvan organisaation

omistajaa, vaan ainoastaan toimistossa olevan arkiston haltija sekä näkyvä esimies, joka vastaa julkisen tehtävän – ei julkisen palvelun varsinaisessa merkityksessä – johtamisesta kyseisessä toimistossa”.

- 23 Tässä tilanteessa Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Voidaanko [direktiivin 2001/23] 1 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja siten kyseisen direktiivin sisältöä soveltaa tilanteeseen, jossa notaaritoimiston haltija, joka on samalla sekä valtion virkamies että palveluksessaan olevan työsopimussuhteisen henkilöstön yksityinen työnantaja niin, että työsuhteessa sovelletaan yleistä työlainsäädäntöä ja alan työehtosopimusta, tulee notaaritoimistosta luopuvan aiemman haltijan sijaan, ottaa huolehdittavakseen tämän arkiston ja jatkaa toiminnanharjoittamista samassa toimistossa ja samoin aineellisin resurssein ja ottaa virkaa aiemmin hoitaneen notaarin palveluksessa työskennelleen työsopimussuhteisen henkilöstön palvelukseensa?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

- 24 BA ja Espanjan hallitus väittävät, että ennakkoratkaisukysymys on jätettävä tutkimatta, koska kantajien työsuhde DV:n kanssa, joka oli ollut notaarina BA:n edeltäjä samoissa toimitiloissa, oli päätynyt heille maksettua korvausta vastaan neljä kuukautta ennen kuin BA otti heidät palvelukseensa. Näin ollen ne oikeudet ja velvoitteet, jotka DV:llä oli ollut NC ym:iden kanssa tehtyjen työsopimusten perusteella, eivät enää olleet voimassa notaaritoimiston luovutuspäivänä ja heille oli joka tapauksessa maksettu korvaukset.
- 25 On syytä muistuttaa, että olettamana on, että kansallisen tuomioistuimen niiden oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella, joiden määrittämisestä se vastaa ja joiden paikkansapitävyyden selvittäminen ei ole unionin tuomioistuimen tehtävä, esittämällä unionin oikeuden tulkintaan liittyvillä kysymyksillä on merkitystä asian ratkaisun kannalta. Unionin tuomioistuin voi jättää tutkimatta kansallisen tuomioistuimen esittämän pyynnön ainoastaan, jos on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeuden tulkinnalla ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, tai jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (tuomio 17.5.2023, BK ja ZhP (Pääasian käsittelyn lykkääminen osittain), C-176/22, EU:C:2023:416, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 26 Tältä osin on syytä todeta, että direktiivin 2001/23 3 artiklan 1 kohdan mukaan ainoastaan ne luovuttajan oikeudet ja velvoitteet, jotka johtuvat luovutuksen tapahtuessa voimassa olleesta työsopimuksesta tai työsuhteesta, siirtyvät tällaisen luovutuksen seurauksena luovutuksensaajalle. Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseisellä direktiivillä ei pyritä parantamaan palkkaehtoja tai muita työehtoja yritysten luovutuksen yhteydessä (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2020, ISS Facility Services, C-344/18, EU:C:2020:239, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 27 Ennakkoratkaisupyynnöistä tosin ilmenee, että DV:n toiseen tehtävään siirtämisen jälkeen NC ym. irtisanoivat työsopimuksensa 30.9.2019 ja allekirjoittivat 11.2.2020 sopimuksensa BA:n kanssa, koska BA oli nimitetty sen notaaritoimiston haltijana olevaksi notaariksi, jonka haltija DV oli ollut.
- 28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa kuitenkin, että NC ym. ovat työskennelleet keskeytyksettä 24.5.2004 lähtien ja samassa työpaikassa kyseiseen notaaritoimistoon toistensa seuraajiksi nimitettyjen notaarien palveluksessa ja että heillä on ollut näiden notaarien kanssa tavanomainen työsuhde. Se lisää tältä osin, että direktiivin 2001/23 soveltaminen johtaisi siihen, että palvelusaika olisi edelleen laskettava siitä lähtien, kun heidän työsuhteensa kyseiseen notaaritoimistoon on alkanut.
- 29 Espanjan hallituksen väitteestä, jonka mukaan ennakkoratkaisukysymys on jätettävä tutkimatta, koska NC ym. ovat jo saaneet korvauksen työsuhteensa päättymisen perusteella, on todettava, että tällainen mahdollisuus perustuu kansalliseen lainsäädäntöön, jolla ei ole tarkoitus saattaa direktiiviä 2001/23 osaksi kansallista oikeusjärjestystä, joten tällä mahdollisuudella ei voi olla merkitystä arvioitaessa ennakkoratkaisukysymyksen tutkittavaksi ottamista. Lisäksi on täsmennettävä, että NC ym:iden istunnossa esittämien tietojen mukaan tämä korvaus on palautettu, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.
- 30 Edellä esitetystä seuraa, ettei ole ilmeistä, että direktiivin 2001/23 tulkintaa koskevalla ennakkoratkaisukysymyksellä ei olisi mitään yhteyttä pääasian tosiseikkoihin tai että ongelma olisi tämän tuomion 25 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla luonteeltaan hypoteettinen. Näin ollen kysymys on otettava tutkittavaksi.

Asiakysymys

- 31 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseistä direktiiviä sovelletaan tilanteeseen, jossa notaari, joka on valtion virkamies ja palveluksessaan olevien työntekijöiden yksityinen työnantaja ja joka tulee notaaritoimiston aiemman haltijan seuraajaksi, ottaa haltuunsa toimiston arkistot ja palvelukseensa aikaisemman notaarin palveluksessa olleen henkilöstön ja jatkaa saman toiminnan harjoittamista samoissa tiloissa samoilla aineellisilla resursseilla.
- 32 Direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että direktiiviä sovelletaan yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovuttamiseen toiselle työnantajalle sopimukseen perustuvan luovutuksen taikka sulautumisen kautta.
- 33 Kyseisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan kyseisessä direktiivissä tarkoitettuna luovutuksena pidetään oman identiteettinsä säilyttävän taloudellisen yksikön luovuttamista, jolla tarkoitetaan pää- ja sivutoimisen taloudellisen toiminnan harjoittamiseksi järjestettyä resurssikokonaisuutta. Yksikön käsitteellä tarkoitetaan näin ollen henkilöistä ja omaisuudesta muodostuvaa kokonaisuutta, jonka avulla voidaan harjoittaa sellaista taloudellista toimintaa, jolla on oma tavoite (tuomio 27.2.2020, Grafe ja Pohle, C-298/18, EU:C:2020:121, 22 kohta).
- 34 Direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaan direktiiviä sovelletaan taloudellista toimintaa harjoitaviin julkisiin tai yksityisiin yrityksiin riippumatta siitä, tavoittelevatko ne voittoa. Kyseisen säännöksen toisen virkkeen mukaan kyseisessä direktiivissä tarkoitettuna luovuttamisena ei sen sijaan pidetä hallintoviranomaisten uudelleenorganisointia eikä hallinnollisten tehtävien siirtoa hallintoviranomaiselta toiselle.

35 Ennen kuin tutkitaan, onko kyseessä direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luovutus, on siis tutkittava, kuuluvatko Espanjan notaarien harjoittaman toiminnan kaltaiset toiminnot kyseisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun taloudellisen toiminnan käsitteen alaan.

Direktiivissä 2001/23 tarkoitettun taloudellisen toiminnan olemassaolo

36 Unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että taloudellisen toiminnan käsite kattaa kaiken toiminnan, jossa tavaroita tai palveluja tarjotaan tietyillä markkinoilla. Taloudelliseksi toiminnaksi ei sitä vastoin lähtökohtaisesti luokitella toimintaa, johon liittyy julkisen vallan valtaoikeuksien käyttöä, mutta sellaiset palvelut, joilla kilpaillaan sellaisten toimijoiden tarjoamien palvelujen kanssa, jotka tavoittelevat voittoa, voidaan luokitella direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuksi taloudelliseksi toiminnaksi (ks. vastaavasti tuomio 20.7.2017, *Piscarreta Ricardo*, C-416/16, EU:C:2017:574, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Ennakkoratkaisupyyntöistä ilmenee, että Espanjan notaarit tarjoavat palvelujaan markkinoilla asiakkaille korvausta vastaan ja että nämä palvelut koostuvat lähinnä sopimusten ja muiden oikeudenkäyntiin liittymättömien asiakirjojen vahvistamisesta. Euroopan komission istunnossa antamien tietojen mukaan notaarit vastaavat tämän toiminnan harjoittamiseen liittyvistä taloudellisista riskeistä.

38 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 37 kohdassa, tällainen toiminta kuuluu lähtökohtaisesti direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun taloudellisen toiminnan käsitteen alaan.

39 On kuitenkin tutkittava, onko Espanjan notaarien harjoittaman toiminnan kaltaisissa toiminnoissa kyse välittömästä ja nimenomaisesta osallistumisesta julkisen vallan käyttöön ja onko niiden katsottava kuuluvan julkisen vallan valtaoikeuksien käyttöön unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ilmenevien tiettyjen muiden seikkojen vuoksi (ks. analogisesti tuomio 24.5.2011, *komissio v. Belgia*, C-47/08, EU:C:2011:334, 85 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

40 Tältä osin on todettava, että koska kyse on direktiivin 2001/23 soveltamista koskevan yleissäännön, josta säädetään sen 1 artiklan 1 kohdassa, soveltamisalan ulkopuolelle jättämisestä, tätä poissulkemista on tulkittava suppeasti (ks. vastaavasti tuomio 7.9.2023, *KRI*, C-323/22, EU:C:2023:641, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 Näin ollen on ensinnäkin todettava, että Espanjan notaarit ovat valtion virkamiehiä, jotka nimitetään ministeriön päätöksillä kilpailun jälkeen.

42 Se, käyttävätkö notaarit julkisen vallan valtaoikeuksia, on kuitenkin selvitettävä itse toimintojen kannalta eikä notaareille Espanjan oikeusjärjestyksen mukaan kuuluvan aseman kannalta (ks. analogisesti tuomio 24.5.2011, *komissio v. Belgia*, C-47/08, EU:C:2011:334, 116 kohta).

43 Toiseksi, kuten Espanjan hallitus vahvisti istunnossa, yksityiset voivat vapaasti käyttää valitsemaansa notaaria. Tältä osin on todettava, että vaikka notaarien palkkiot vahvistetaan kansallisessa säännöstössä, tarjottujen palvelujen laatu voi kuitenkin vaihdella notaarien välillä

muun muassa ammatillisen pätevyuden mukaan, ja notaarit harjoittavat toimintaansa kilpailuolosuhteissa, mikä ei ole ominaista julkisen vallan toimivaltuuksien käytölle (ks. analogisesti tuomio 24.5.2011, komissio v. Belgia, C-47/08, EU:C:2011:334, 117 kohta).

- 44 Kolmanneksi Espanjan hallitus toteaa Espanjan notaarien hoitamista tehtävistä yhtäältä, että notaarit ovat toimivaltaisia vahvistamaan yksityisoikeudellisia asiakirjoja, vihkimään avioliittoon, purkamaan avioliiton avioeron vuoksi, määräämään asumuserosta sekä tallettamaan arkistoon suljettujen testamenttien esittämistä, oikeaksi todistamista, avaamista ja tallettamista koskevat asiakirjat, ja toisaalta, että notaarien on kieltäydyttävä suorittamasta notaarin tehtäviä Espanjan lainsäädännössä säädetyissä tilanteissa. Notaarintoimen järjestämisestä ja sääntelystä annetun asetuksen (Reglamento de la organización y régimen del notariado), joka on lopullisesti hyväksytty notaarintoimen järjestämisestä ja sääntelystä annetun asetuksen hyväksymisestä 2.6.1944 annetulla asetuksella (Decreto por el que se aprueba con carácter definitivo el Reglamento de la organización y régimen del Notariado; BOE nro 189, 7.7.1994, s. 5225; jäljempänä notaareista annettu asetus) 1 §:stä, johon Espanjan hallitus viittaa kirjallisissa huomautuksissaan, ilmenee tältä osin, että notaarilla on valtion virkamiehenä toimivalta suorittaa oikeaksi todistaminen, joka oikeudellisesti vahvistaa aidoiksi ja todistusvoimaisiksi asianosaisten esittämät tahdonilmaisut, jotka sisältyvät lain mukaisesti laadittuun oikeaksi todistettuun asiakirjaan.
- 45 Niin tärkeitä kuin tällaiset yleishyödylliset toiminnot ovatkin, Espanjan notaareja ei voida pitää direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuina hallintoviranomaisina, koska he harjoittavat näitä toimintoja kilpailutilanteessa.
- 46 Se, että notaarit pyrkivät toiminnassaan yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen kieltäytyessään suorittamasta notaarin tehtäviä, ei riitä siihen, että heidän toimintansa katsottaisiin kuuluvan julkisen vallan toimivaltuuksien käyttöön. On näet selvää, että erilaisten säänneltyjen ammattien yhteydessä harjoitetut toiminnot merkitsevät usein kansallisissa oikeusjärjestyksissä näitä ammatteja harjoittaville henkilöille velvollisuutta pyrkiä tällaiseen tavoitteeseen, vaikka kyseiset toiminnot eivät kuuluisikaan muutoin julkisen vallan toimivaltuuksien käytön piiriin (ks. analogisesti tuomio 24.5.2011, komissio v. Belgia, C-47/08, EU:C:2011:334, 96 kohta).
- 47 Neljänneksi Espanjan kuningaskunta on ilmoittanut komissiolle asetuksen N:o 650/2012 3 artiklan 2 kohdan nojalla päätöksestään nimetä Espanjan notaarit sellaisiksi kyseisen säännöksen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuiksi muiksi viranomaisiksi tai oikeusalan ammattilaisiksi, jotka kuuluvat mainitussa säännöksessä tarkoitettujen tuomioistuimen käsitteen alaan ja jotka voivat antaa eurooppalaisia perintötodistuksia kyseisen asetuksen 64 artiklan nojalla.
- 48 On syytä todeta, että mainittu asetus koskee toimivaltaa, sovellettavaa lakia, päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa, virallisten asiakirjojen hyväksymistä ja täytäntöönpanoa perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönottoa, eikä se näin ollen vaikuta direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdan c alakohdan tulkintaan (ks. analogisesti tuomio 15.3.2018, komissio v. Tšekki, C-575/16, EU:C:2018:186, 127 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 49 Lisäksi se, että jäsenvaltion notaarit kuuluvat asetuksen N:o 650/2012 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuomioistuimen käsitteen alaan, ei merkitse sitä, että he käyttäisivät julkisen vallan valtaoikeuksia. Kyseisessä säännöksessä asetettujen edellytysten mukaan tuomioistuimen käsitteeseen kuuluu paitsi viranomainen tai oikeusalan ammattilainen, joka on toimivaltainen

perintöasioissa ja joka hoitaa lainkäyttötehtäviä tai toimii oikeusviranomaisen antaman valtuutuksen nojalla, myös viranomainen tai oikeusalan ammattilainen, joka toimii ainoastaan oikeusviranomaisen valvonnassa.

- 50 Myöskään Espanjan notaarien toimivalta antaa eurooppalaisia perintötodistuksia asetuksen N:o 650/2012 64 artiklan nojalla ei vastaa tällaisten valtaoikeuksien käyttämisestä. Yhtäältä kyseisen asetuksen 62 artiklasta ilmenee, että näiden todistusten käyttäminen ei ole pakollista, ja toisaalta mainitun asetuksen 67 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ilmenee, että kyseisiä todistuksia ei voida myöntää, jos todistettavat seikat on riitautettu.
- 51 Näissä olosuhteissa, jotka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on selvitettävä, vaikuttaa siltä, että Espanjan notaarit harjoittavat direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua taloudellista toimintaa.

Direktiivissä 2001/23 tarkoitettun luovutuksen olemassaolo

- 52 Aluksi on syytä muistuttaa, että direktiivillä 2001/23 pyritään takaamaan taloudellisen yksikön voimassa olevat työsuhteet omistajanvaihdoksesta riippumatta. Ratkaiseva peruste arvioitaessa sitä, onko kyseessä direktiivissä tarkoitettu luovutus, on se, säilyttääkö kyseinen yksikkö identiteettinsä, mistä osoituksena on muun muassa toiminnan tosiasiallinen jatkaminen tai uudelleen aloittaminen (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2023, Strong Charon, C-675/21, EU:C:2023:108, 37 ja 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 53 Nyt käsiteltävässä asiassa BA on valtion nimitettyä hänet tietyn maantieteellisen toimialueen notaaritoimiston, jonka haltija DV oli ollut, haltijaksi ottanut palvelukseensa osan henkilökunnasta ja ottanut haltuunsa kaluston ja toimitilat, ja hänestä on tullut kyseisen notaaritoimiston arkistojen säilyttäjä.
- 54 Notaareista annetun lain 1 §:n mukaan notaari on valtion virkamies, jolla on lakien mukaan toimivalta vahvistaa sopimusten ja muiden oikeudenkäyntiin liittymättömien asiakirjojen aitous, kun taas notaaritoimisto, jonka haltija hän on, on notaareista annetun asetuksen 69 §:n mukaan julkinen laitos, jolla tarkoitetaan ”sellaisten henkilöstöresurssien ja aineellisten resurssien kokonaisuutta, jotka on järjestetty [notaarin julkisen tehtävän] tarkoituksen täyttämiseksi”.
- 55 Tältä osin on todettava ensinnäkin, että se, että notaarista tulee notaaritoimiston haltija sen vuoksi, että valtio on nimittänyt hänet, eikä toimiston aikaisemman haltijan kanssa tehdyn sopimuksen perusteella, ei voi sellaisenaan sulkea pois sitä, että kyseessä on direktiivissä 2001/23 tarkoitettu luovutus.
- 56 Vaikka se, että luovuttajan ja luovutuksensaajan välillä ei ole sopimussuhdetta, voi olla merkki siitä, ettei mitään direktiivissä 2001/23 tarkoitettua luovutusta ole tapahtunut, sillä ei kuitenkaan voi tältä osin olla ratkaisevaa merkitystä (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2023, Strong Charon, C-675/21, EU:C:2023:108, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 57 Kyseisen direktiivin soveltamisala ulottuu kaikkiin mahdollisiin tapauksiin, joissa sopimuksen perusteella vaihtuu yrityksen toiminnasta vastaava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka sitoutuu työnantajan velvoitteisiin yrityksen työntekijöitä kohtaan. Jotta mainittua direktiiviä voitaisiin soveltaa, ei siis ole tarpeen, että luovuttajan ja luovutuksensaajan välillä olisi välitön sopimussuhde, koska luovutus voidaan tehdä kolmannen tahon välityksellä (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2023, Strong Charon, C-675/21, EU:C:2023:108, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 58 Näin ollen se, että luovutus perustuu viranomaisten yksipuolisiin päätöksiin eikä yhteisiin tahdonilmaisuihin, ei sulje pois direktiivin 2001/23 soveltamista (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2023, Strong Charon, C-675/21, EU:C:2023:108, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 59 Toiseksi se, että ainoastaan notaarilla on oikeus hoitaa notaarin julkista tehtävää, ei vaikuta kyseisen direktiivin sovellettavuuteen.
- 60 Direktiivissä 2001/23 tarkoitetun luovutuksen on nimittäin kohdistuttava sellaiseen pysyvällä tavalla järjestettyyn taloudelliseen yksikköön, jonka toiminta ei rajoitu vain määrätyn urakan toteuttamiseen. Tällaisen yksikön muodostaa jokainen henkilöiden ja muiden tekijöiden organisoitu kokonaisuus, jonka avulla on mahdollista harjoittaa omiin tavoitteisiin tähtäävää taloudellista toimintaa ja joka on riittävän organisoitu ja itsenäinen (tuomio 6.3.2014, Amatori ym., C-458/12, EU:C:2014:124, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 61 Kuten tämän tuomion 54 kohdassa on todettu, notaareista annetun asetuksen 69 §:n mukaan notaaritoimisto on julkinen laitos, jolla tarkoitetaan sellaisten henkilöstöressurssien ja aineellisten resurssien kokonaisuutta, jotka on järjestetty notaarin julkisen tehtävän tarkoituksen täyttämiseksi. Lisäksi komissio on todennut istunnossa ilman, että muut asianosaiset olisivat tätä kiistäneet, mutta ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen suoritettavaksi kuuluvaa selvittämistä koskevin varauksin, että notaarien ja palkkatyöntekijöiden toisen valtakunnallisen työehtosopimuksen (II Convenio Colectivo estatal de Notarios y Personal Empleado), joka allekirjoitettiin 24.7.2017 (BOE nro 241, 6.10.2017, s. 97369), 14 §:stä ilmenee, että vaikka notaaritoimisto toimii notaarin valvonnassa, se hoitaa työntekijöidensä välityksellä tehtäviä, jotka liittyvät esimerkiksi toimiston työn järjestämiseen, sekä asiakirjojen laatimiseen ja yhteydenpitoon asiakkaiden kanssa liittyviä tehtäviä muun muassa oikeudellisten neuvonantojen osalta, ja nämä tekevät siitä itsenäisen organisaation.
- 62 Nyt käsiteltävässä asiassa on niin, että vaikka Espanjassa notaaritoimisto toimii ehdottomasti notaarin valvonnassa, se seikka, että valtio nimittää notaaritoimiston uuden haltijan, merkitsee sitä, että tällöin siirretään muun muassa tiettyyn maantieteelliseen alueeseen sidottu notaarin julkinen tehtävä, jota toimiston edellinen haltija harjoitti. Tällaista notaaritoimiston haltijan vaihtumista on pidettävä työnantajan vaihtumisena, jonka yhteydessä direktiivillä 2001/23 pyritään sen johdanto-osan kolmannen perustelukappaleen mukaan suojelemaan työntekijöitä.
- 63 Kolmanneksi notaaritoimiston haltijan vaihtuminen ei välttämättä johda kyseisen toimiston identiteetin muuttumiseen.
- 64 Sen ratkaisemiseksi, täyttyykö yrityksen identiteetin säilymistä koskeva edellytys, on otettava huomioon kaikki kyseessä olevaa liiketoimea kuvaavat tosiseikat, kuten se, millaisesta yrityksestä tai liikkeestä on kysymys, onko rakennusten ja irtaimen omaisuuden kaltaista aineellista liikeomaisuutta luovutettu, minkä arvoinen aineeton liikeomaisuus on luovutushetkellä ollut, onko pääosa henkilöstöstä otettu uuden työnantajan palvelukseen, onko asiakaskunta siirtynyt, sekä se, miten samankaltaista ennen luovutusta ja sen jälkeen harjoitettu liiketoiminta on ollut, ja vielä se, kuinka pitkän ajan tämä liiketoiminta mahdollisesti on ollut keskeytyneenä. Nämä seikat ovat kuitenkin ainoastaan osatekijöitä siinä kokonaisharkinnassa, joka asiassa on suoritettava, eikä niitä siksi saada arvioida erillisinä (tuomio 16.2.2023, Strong Charon, C-675/21, EU:C:2023:108, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 65 Tästä seuraa, että erilaisille direktiivissä 2001/123 tarkoitetun liikkeen luovutuksen tapahtumisen arviointiperusteille annettava painoarvo välttämättä vaihtelee sen mukaan, millaisesta toiminnasta on kysymys, ja jopa kyseisessä taloudellisessa yksikössä tai laitoksessa tai laitoksen osassa käytettyjen tuotantomenetelmien tai toimintatapojen mukaan (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2023, Strong Charon, C-675/21, EU:C:2023:108, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 66 Unionin tuomioistuin on todennut, että taloudellinen yksikkö voi tietyillä toimialoilla toimia ilman, että sillä olisi merkittävää aineellista tai aineetonta omaisuutta, joten tällaisen yksikön identiteetin säilyminen sitä koskevan luovutustoimen jälkeen ei lähtökohtaisesti voi riippua tällaisten omaisuuserien luovutuksesta (tuomio 16.2.2023, Strong Charon, C-675/21, EU:C:2023:108, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 67 Alalla, jolla toiminta perustuu olennaisella tavalla työvoimaan, mistä on kyse muun muassa silloin, kun toiminta ei edellytä erityisten aineellisten elementtien käyttämistä, taloudellisen yksikön identiteettiä ei voida säilyttää kyseessä olevan toimen jälkeen, jos luovutuksensaajaksi katsottu taho ei ole ottanut palvelukseensa lukumäärän ja pätevyyden kannalta arvioituna olennaista osaa tämän yksikön henkilökunnasta (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2023, Strong Charon, C-675/21, EU:C:2023:108, 52 ja 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 68 Tämä tarkastelu edellyttää näin ollen tiettyjen tosiseikkoja koskevien toteamusten tekemistä, ja kansallisen tuomioistuimen on arvioitava tätä kysymystä konkreettisesti ottamalla huomioon unionin tuomioistuimen vahvistamat arviointiperusteet sekä direktiivin 2001/23 tavoitteet, kuten direktiivin johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa mainittu tavoite suojella työntekijöitä työnantajan vaihtuessa heidän oikeuksiensa turvaamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2023, Strong Charon, C-675/21, EU:C:2023:108, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 69 Tältä osin tämän tuomion 54 kohdasta ilmenee, että Espanjan lainsäädännön mukaan notaarin toimiston henkilöstö ja tilat muodostavat julkisen laitoksen, joka määrittellään niiden henkilöstöresurssien ja aineellisten resurssien kokonaisuudeksi, jotka on organisoitu notaarin julkisen tehtävän tarkoituksen täyttämiseksi.
- 70 Tällaisen notaaritoimiston toiminta perustuu pääasiallisesti kyseisen toimiston työvoimaan, joten se voi säilyttää identiteettinsä siirron jälkeen, jos sen uusi haltija ottaa palvelukseensa lukumäärän ja pätevyyden kannalta arvioituna olennaisen osan henkilökunnasta, mikä mahdollistaa sen, että uusi haltija voi jatkaa notaaritoimiston toimintaa.
- 71 Siinä tapauksessa, että notaaritoimiston haltijaksi nimitetty notaari on ottanut palvelukseensa olennaisen osan edeltäjänsä palveluksessa olleista työntekijöistä ja on edelleen antanut heille tämän tuomion 61 kohdassa mainitun kaltaisia tehtäviä, on todettava, että se, että hänestä on tullut erityisesti tietyn maantieteellisen alueen notaaritoimiston haltija, että hän on ottanut haltuunsa kyseisen toimiston aineelliset resurssit ja toimitilat ja että hänestä on tullut arkistojen säilyttäjä, osoittaa mainitun notaaritoimiston säilyttäneen identiteettinsä.
- 72 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kyseistä direktiiviä sovelletaan tilanteeseen, jossa notaari, joka on valtion virkamies ja palveluksessaan olevien työntekijöiden yksityinen työnantaja ja joka tulee notaaritoimiston aiemman haltijan seuraajaksi, ottaa haltuunsa toimiston arkistot ja palvelukseensa olennaisen osan aikaisemman notaarin palveluksessa olleesta henkilöstöstä ja jatkaa saman toiminnan

harjoittamista samoissa tiloissa samoilla aineellisilla resursseilla, edellyttäen että kyseinen notaaritoimisto säilyttää identiteettinsä, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on ratkaistava ottamalla huomioon kaikki merkitykselliset seikat.

Oikeudenkäyntikulut

- 73 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kyseistä direktiiviä sovelletaan tilanteeseen, jossa notaari, joka on valtion virkamies ja palveluksessaan olevien työntekijöiden yksityinen työnantaja ja joka tulee notaaritoimiston aiemman haltijan seuraajaksi, ottaa haltuunsa toimiston arkistot ja palvelukseensa olennaisen osan aikaisemman notaarin palveluksessa olleesta henkilöstöstä ja jatkaa saman toiminnan harjoittamista samoissa tiloissa samoilla aineellisilla resursseilla, edellyttäen että kyseinen notaaritoimisto säilyttää identiteettinsä, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on ratkaistava ottamalla huomioon kaikki merkitykselliset seikat.

Allekirjoitukset